

In memoriam Oscar van Hoof

1975 - 2009

We hoorden op donderdag 16 april 2009 het vreselijke nieuws dat onze collega Oscar van Hoof bij een tragisch ongeval om het leven was gekomen, en dus nooit meer bij ons zou zijn. Nooit meer. Niet een dag later. Niet die week. Nooit meer.

Woensdag was hij er nog en hebben we samen bij Aris getafeltentist na de lunch. Zoals we dat altijd deden: samen lunchen aan een grote tafel, met iedere dag verse spulletjes van de supermarkt in de buurt. Als Oscar die ging halen, dan stonden er dingen op tafel die we anders nooit zagen: artisjokhartjes, pepertjes, sardientjes, chorizo en soms een experiment met iets onbekends. Hij maakte kunstwerkjes van een broodje.

Oscar praatte over elk onderwerp alsof hij er verstand van had. Dat was ook vaak zo. Auto's, gezondheid, economie, milieu, techniek, politiek, noem het maar op. Oscar zoog kennis op als een spons, gedreven door een grote nieuwsgierigheid.

We hebben Oscar voor het eerst ontmoet tijdens de beurs Vision & Robotics in 2007. Oscar was op zoek naar een nieuwe uitdaging nadat hij zijn inspiratie voor zijn promotie was kwijtgeraakt. Hij wilde iets gaan toepassen van de kennis van beeldverwerking die hij in Utrecht had opgedaan. Wij waren op zoek naar een creatieve geest om ons ontwikkelteam te komen versterken. Op de beurs stond onze pingpongrobot verre van vlekkeloos te spelen, maar Oscar raakte gefascineerd door de uitdagingen die we bij Aris gewend waren om aan te gaan en wilde zijn kennis graag met ons delen.

Na een zeer positief sollicitatiegesprek direct na de beurs is Oscar in september 2007 bij Aris begonnen. In deeltijd natuurlijk, omdat er nog zoveel andere dingen in het leven interessant zijn.

Bij de sollicitatie verscheen hij in een pak, op en top een heer. De informele dresscode bij Aris heeft hij daarna direct opgepakt. Hij genoot van de informele omgang bij Aris, de ruimte die hij kreeg om zich te kunnen ontwikkelen, en van de contacten met andere bedrijven. Ook zijn netwerk van vrienden op diverse universiteiten wist hij goed aan te spreken. Dat was voor ons van grote waarde, Oscar kon Aris meer bij

de tijd brengen op het vakinhoudelijke gebied. Zijn zakelijke contacten waren onder de indruk van hem.

Bij Aris ging hij als een academicus te werk. Hij schreef een whiteboard vol met gedachten, met een stapel boeken op het bureau. Af en toe achterover leunend om te denken. Dan begon hij zijn ideeën beetje voor beetje uit te werken op zijn Mac, waarvan hij onafscheidelijk was. Zo hielp hij een bedrijf met het verbeteren van de detectie van scheuren en beschadigingen op eieren, en heeft hij aan een tandartsapplicatie gewerkt. Daarnaast heeft hij verschillende onderzoeken uitgevoerd ter ondersteuning van diverse tuinbouwapplicaties. En pas geleden was er een project opgestart, waarbij Oscar een nieuwe techniek kon gaan toepassen voor het oppakken en inpakken van allerlei verschillende producten. Dit project was Oscar op het lijf geschreven.

Voor Aris heeft hij diverse artikelen geschreven en presentaties gehouden waaraan we konden merken hoe hij haast filosofisch met zijn vak kon omgaan. Hij stelde zich vragen als: Hoe kun je het kijkvermogen van een robot verbeteren en menselijke trekjes geven? Wat kunnen we leren van het menselijk brein in het toepassen van vision? Zowel op de beurs Vision & Robotics als in het gelijknamige tijdschrift had Oscar zijn plek gevonden. Als collega kwam hij altijd met een glimlach binnen en waarschijnlijk ook vol met gedachten. Soms een tikje verstrooid. Dan pakte hij een fles bronwater en begon met zijn werk.

Hij voelde zich thuis bij Aris en creëerde een stukje van zijn huiskamer rond zijn bureau.

Bij Aris zijn we een hechte club en hij was er meteen deel van. Hij ging samen met zijn vriendin ook graag mee om de bruiloft van collega Peter in Polen te vieren. Oscar kon goed feestvieren.

Het is verschrikkelijk jammer dat we niet kunnen meemaken wat hij nog allemaal van zijn werk zou hebben kunnen maken.

Oscar, je was één van ons.

Aris BV, Eindhoven